

altsaa ikke strakt sig vidt. For 2 Kjøbstæders Bedkommende kunde man vistnok have anstillet en Undersøgelse uden at reise omkring i Landet, men noget Andet er det at tilveiebringe saadanne Oplysninger, der kunde føre til et almindeligt Resultat. Jeg skal ikke opholde mig videre ved den ærede Rigsdagsmands Forslag. Jeg skal kun omtale det, der er stillet under Nr. b. Det er vistnok et voveligt Foretagende for mig som Lægmand at ville kritisere Redactionen af et Forslag af den ærede Rigsdagsmand; rigtignok er det Omvendte hyppigt Tilfældet, at det er Lægmands Forslag, der blive kritiserede, og det er jo godt, at de blive det, for at de kunne blive nøiagtige; men den ærede Rigsdagsmand maa dog indrømme, at hans Forslag virkelig lider af en Mangel; rigtignok siger den ærede Rigsdagsmand, at Enhver maa kunne see, hvad Meningen skal være, men det er ingenlunde nok, og allermindst havde jeg ventet en Ytring af den Natur fra en af de Lovlærde, der altid holde paa, at det ikke er nok, at man kan see, hvad Meningen skal være, men at man skal holde sig til selve Ordlyden. Det er ganske vist, at saaledes som Forslaget er affattet, kan det ikke bruges. Hvad den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (S. Sage) anførte, vilde i alt Væsentligt kunne vendes ganske om. Jeg skal derfor ikke opholde mig længe derved; det er af den Slags Ytringer, som passe ligegodt fra begge Sider. Med Hensyn til hvad den ærede Minister yttrede, saa glæder det mig at høre, at den ærede Minister erkjendte, at Forskjellen ikke er stor mellem de 2 Veie, der foreligge. Han har yttret, at han ikke troede, at Loven, naar Fleertallets Forslag blev vedtaget, vilde blive vel modtagen i Kjøbstæderne; min Mening er imidlertid den, at Loven vil blive bedst modtagen i Kjøbstæderne, naar den af Fleertallet foreslaaede Forandring vedtages; her staae altsaa de forskjellige personlige Betragtninger ligeoverfor hinanden. Den ærede Minister har imidlertid ikke erklæret, at han bestemt vil modsætte sig Fleertallets Forslag, og jeg vil derfor fremdeles haabe, at det ærede Thing vil vedtage dette Forslag, imod hvilket man ikke har kunnet indvende Andet end det, der hidtil er gjort gjældende.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot i Anledning af den ærede Ordførers Ytringer bemærke, at Iffe-Grundeiere vel vilde være istand til, naar de havde Majoritet, at kaste en Byrde paa Grundeierne, som disse alene kom til at bære, men at Grundeierne paa den anden Side ikke vilde være istand til at kaste nogen Byrde paa Iffe-Grundeierne, som de ikke selv kom til at tage Part i. Jeg troer, at den ærede Ordfører yttrede sig saaledes, at jeg havde Grund til at gjøre denne Bemærkning. — Det er udtalt, at der var en stor Deel, der klagede over og vare misfornøiede med den foreslaaede Deling af Valgretten, fordi den berøvede flere af dem, som nu kunne deeltage i Valget af samtlige Borgerrepræsentanter, en Deel af denne Ret, idet de efter denne Lov kun vilde kunne deeltage i Halvdelen af Repræsentantvalget; men dertil skal jeg bemærke, at de til Erstatning for denne Ret, der saaledes betages dem, faae en anden efter min Mening meget større Ret, nemlig, at de selv kunne vælges til Borgerrepræsentanter, hvilket ikke før var Tilfældet. Nu er det vistnok en Skjønssag, om det er bedre at have Afgang til at vælge eller til at vælges, men efter min Anskuelse forekommer det mig at være meget bedre at have Afgang til at kunne komme ind og faae Plads i denne Sal, end blot at hjælpe til at sætte Stolen ind under en Anden. Hvem er det imidlertid, der egentlig klager over den Ret, der betages? Er det ikke meest de smaa næringsdrivende Borgere, som i Kraft af deres Næringsborgerret have havt et Privilegium paa at være Vælgere? De maae nu efter denne Lov dele denne Ret ikke alene med den Klasse, som de frygte for, at de skulle blive overseete af, men tillige med dem, som de netop i Kraft af deres Borgerstab have været wante til at see noget over Hovedet, naar der var Tale om communale Raadslagninger. Jeg troer imidlertid ikke, der er Anledning til at hævde en saadan Ret; thi Næringsborgerstabsret har ingen sand Rod i det communale Samfundsbegreb.

S. Jørgensen: Da det er en Sag, som ligger mig meget paa Sinde, kunde det maaskee tillades mig, førend den gaar til Afstemning, at udtale et Par Ord. Det, som